

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Adami Contzen E Societate Iesv, SS. Theol. Doct.
Commentaria In Qvatvor Sancta Iesv Christi Evangelia**

Contzen, Adam

Coloniæ Agrippinæ, M.DC.XXVI

Quæstio 2. Quomodo Rex fuerit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-82999](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-82999)

Tu dicis. Et cum accusaretur à principibus Sacerdotum, & senioribus, nihil respondit. Tunc dicit illi Pilatus: Non audis quanta aduersum te dicunt testimonia? Et non respondit ei ad vllum verbum, ita ut miraretur praeses vehementer.

QVÆSTIO I.

Cur Pilato nihil respondit?

§. 1. Accusatur à multis, & de varijs criminibus; sed non reddit illi rationem ad vllum verbum, v. habet Syrus. Idq; licet staret ante praesidem nempe in aulam interiorem admissus Ioan. 18. 29. Pilatus miratur vehementer. Nempe hominem innocentissimum, non coherentibus testimonijs falso accusatum. Deinde eloquentissimum, qui aduersarios haecenis insigni constantia retuderat, sese deserere, nec responsum dare ad ea, quae dilui, & confutari magis gloria poterant. Nam audita defensione absolue reum capiebat. ὁ δὲ αὐτὸν ἀπαλλάττειν ἀπολογούμενος, inquit Chrysost.

Silentium Christi patientiae, & mansuetudinis erat documentum: ne solliciti simus, si ad regum tribunalia per calumnias tracti damnemur. Indigna subiectio erat filio Dei, ut ad improbi hominis tribunal filiteretur, sed nos eo modo Deo reconciliari, ne ab illo iudice damnemur. Tacebat igitur: nam calumniae inanes, etiam nemine refutante, euanescebant. Tam bona causaverat, ut ne auditum quidem reum absolueret iudex pronuntiaret. Efficax igitur silentium erat, ut docet Athanas. de passione & cruce. Μη κηρύττειν ὅτι ὁ σωτήρ ἀδολογῶν τῶν ἐναντίον αὐτοῦ φθόνον κηρύττειν, ὅτι αὐτὸς οὐδὲν λαθεῖν οὐτως ἡδυνήθη, καὶ πελάττειν αὐτὸς τὸ σωτῆρι μαρτύριον τὸ αἰατῶν καὶ κατὰ τὸν δὲ ἰουδαίων τὴν ἐπίβλητον ἐξήγεν. Si iudicatus Dominus non fuisset, in cruce fuisset Iudaeorum inuidia. Postquam autem conlemnatus est, lateri neminem potuit. Pilatus quidem eius innocentiam, & puritatem, & insidias Iudaeorum testatur est.

Et Chrysost. in hunc locum, ὁ δὲ ὅτι ἔχον ὅτι κατὰ τὸν αὐτὸν καὶ τὸν πᾶν σὺν ὅν, ἀλλ' ἡ λέξις οὐ καὶ ἄλλος, διὰ τὴν τῶν δικαιοματικῶν περὶ αὐτοῦ, καὶ σὺν αὐτοῖς μὲν λέγοντας καὶ μαρτυρούσας. Nihil enim habebant prorsus, quod etiam aduersus silentem uincerent: sed cum iustitiae illius etiam silentis redargueretur, ita & tacendo dicacitatem atq; furorē illorum superabat.

§. 2. Nec dubito tamen quin excelsa & heroica fortitudine Christus silentio accusationes discusserit, quod indignum iudicari professis sycophantiis se opponere. τὸν ἐγκαλόντων, inquit Theophylactus, ὁ σωτήρ. Accusatores contempsit. Ut olim Scipio cum accuseretur; Hodie, inquit, vici Hannibalem. & comitatus auditorio in capitulum ascendit, indignatus cum illis litigare, quos seruauit. Quanto magis rex noster mendacia contemnere debuit?

Causa etiam tacendi erat, iudicis & accusatorum prauitas. Ita etiam Theophylactus. ἄλλο μὲν ἔδωκεν αὐτῷ τὸ κενόφωνον καὶ λόγον ἀποβαίνειν. Aliud non respondit, vidit enim in exitu ratione iudicium non exerceri. Si multis & efficacibus se argumentis Dominus

purgasset, innocentiae suae dignitatem potius imminuisset; cum enim Pilatus tandem minis adactus in mortem traditurus esset innocentem, sacerdotum Principes, quasi victoriam potius, etiam contra eius innocentiam triumphassent, quasi operose se defendens, nulla eloquentia causam suam probare iudici potuerit. Nunc silentem Iudex absoluit, quamuis re ipsa condemneret. Itaque Dominus etiam tacuit, satis dixit.

QVÆSTIO II.

Quomodo Rex fuerit?

§. 1. A Lia à Iudaeis obiecta crimina, tanquam friuola, & manifeste falsa, aure sua da Pilatus praeterit. Crimen affectati regni examinat, tum quia ingens & periculosum, praesertim Tiberij imperio erat: tum quia speciem habebat, sequentibus Christum turbis, & ante dies paucos effusa ad eum venientem tota urbe, & acclamante veluti regi.

Nec tamen in eo regni affectati vlla indicia reperiebat. Non clandestina consilia, non arma, non milites, non opes acervatae. Itaque nec hanc rem Pilatus urget, nec eum creditur, sed cum dicerent: si hunc dimittis, non es amicus Caesaris: metu calumniae damnauit innocentem.

§. 2. Christus sacerdos in aeternum spiritualem potestatem habuit, Matth. 28. Data est mihi omnis potestas. Sic Ioan. 21. Ephes. 4. 1. Cor. 12. 2. Cor. 13. & Luc. 22. & Ioan. 20.

Regnum igitur summum spirituale, maximumq; dominium in animas & corpora ex ea potestate habuit. Ego autem constitutus sum rex ab eo super montem sanctum eius. Psal. 2. Et posui a me, & dabo tibi gentes hereditatem tuam, & possessionem tuam terminos terrae. Sic Illa. 9. Ezech. 21. & 34. Huic potestati fuit etiam diuina plenissima omnium rerum, & causarum temporalium potestas. Hinc mandata & leges ab eo latae, & à Pauli tribunal inter Christianos erectum. Verè itaq; rex Iudaeorum fuit, quamuis Dominatu regio vsus non fuerit, ne si Rempublicam attigisset, ambitionis, & tyrannidis suspicionem de se praerberet. Moses Deut. 18. regiam eius potestatem indicat, c. 18. & Luc. 1. Promittitur illi sedes Davidis patris eius, non tantum spiritalis, sed etiam temporalis. Neq; enim pars regni Davidici, sed plena & absolutissima iurisdicatio Christo collata est. Regnum igitur absolutum in orbem terrarum habet, & per reges, & ministros suos exercet. Negat tamen regnum suum esse de hoc mundo, hoc est, esse tale, quale est Regum huius mundi, ut alios Reges excludant, cum metu teneant, vi & armis propugnent, & propagent.

VERSVS 15. 16. 17. 18. &c.

Per diem autem solemnem consueverat praeses populo dimittere unum vinctum quem voluissent, habebat autem tunc vinctum insignem, qui dicebatur Barabbas. Congregatis ergo illis, dixit Pilatus: Quem vultis dimittam vobis: Barabbam, an Iesum qui dicitur Christus? Sciebat enim quod per inuidiam tradidissent eum.